

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6721-6722/2562

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลา โจทก์ นาย ส. โจทก์ร่วม นาย ป. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 297, ป.พ.พ. มาตรา 438, ป.วิ.อ. มาตรา 46

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้พูดจาหรือกระทำการใด ๆ อันอาจถือได้ว่าเป็นตัวการหรือผู้สนับสนุนจำเลยที่ 1 ในการใช้อาวุธมีดแทงโจทก์ร่วม ตามพฤติการณ์จึงเชื่อว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 มีเจตนาเพียงต้องการชกต่อยทำร้ายโจทก์ร่วมเท่านั้น การที่จำเลยที่ 1 ใช้อาวุธมีดแทงโจทก์ร่วมจึงเป็นการกระทำโดยลำพังของจำเลยที่ 1 อันเป็นการตัดสินใจของจำเลยที่ 1 โดยฉับพลันในขณะนั้นเอง ดังนั้นการที่โจทก์ร่วมได้รับอันตรายสาหัสจากการถูกจำเลยที่ 1 ใช้อาวุธมีดแทง จึงมีผลโดยตรงอันเกิดจากการกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 จำเลยที่ 2 และที่ 3 จึงไม่มีความผิดฐานร่วมกันทำร้ายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส คงมีความผิดฐานร่วมกันทำร้ายเท่านั้นการพิจารณาคดีส่วนแพ่งศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 46 เมื่อคดีอาญาฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันกับจำเลยที่ 1 ทำร้ายโจทก์ร่วม ซึ่งแม้จะไม่ปรากฏโดยชัดแจ้งว่าโจทก์ร่วมได้รับบาดเจ็บจากการถูกชกต่อยทำร้ายแต่ก็ต้องถือว่าโจทก์ร่วมได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 แล้ว ศาลย่อมมีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้ชดใช้ตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดตาม ป.พ.พ. มาตรา 438 วรรคหนึ่ง

องค์คณะ

วยุรี วัฒนวรลักษณ์ · อีระ เบญจรัศมีโรจน์ · ธนิต รัตนะผล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6721-6722/2562>